

може това цѣло да е логически основано и построено, не е доволно само вѣщички-тѣ нему принадлежащи части да се съдържатъ въ него, но трѣба ёще и отношеніе-то на тѣя негови части да е опредѣлено. Разумъ-тѣ е длѣженъ слѣдователно да вникни добръ въ туй отношеніе, и да разглѣда и издири какъ трѣба да се нарѣдять и расположатъ части-тѣ цѣлаго за да може оно да е построено логически? — И когато единъ составъ на мисли-тѣ — едно цѣло, таковимъ образомъ се стройно разпредѣли и нарѣди; и — слѣдователно се образува едно *съ гласно единство*, то въ такъвъ случай оно се називава *система*; а теорія-та спорядъ коѣ-то цѣло-то се тѣй стройно нарѣжда, називава се *системашика*.

Намъ е вѣчь извѣстно, че едно мислянье не можяше да се яви въ една формална дѣятелность, неможяше сирѣчь чловѣкъ да мисли, ако разумъ-тѣ му не се ограничяваше отъ вещественны и отвлеченны условія: тѣй сѣщо и развитіе-то на една система не може инѣкъ да бѣде възможно освенъ при тѣя или онія *условія*. Но условія-та на една система сами никога не могѣтъ да ѣ дадѣтъ и формѣ-тѣ, — она се образува и се представлява отъ произведеніе-то на общи-тѣ закони на разумъ-тѣ, що се прилагатъ чястно за да составять одно систематическо мислянье. — Средства-та, или образци-тѣ, спорядъ които закони-тѣ на разумъ-тѣ опредѣляватъ ходъ-тѣ на мисли-тѣ ни представляватъ *методѣ-шѣ* на мислянье-то. Таковимъ образомъ една система може да бѣде съвършено развита само при извѣстни условія и при извѣстна метода. По тѣзи причинѣ, мы ще раздѣлимъ таѣ третѣ часть на Логика-та си на двѣ главы; и именно ще хортувамеы: 1) За условія-та на развитіе-то одной системы; и 2) за методѣ-тѣ на развитіе-то на система-та.